

2015/03/25

دكتور محمد نعيم اسد

ادامه بحران مالی یونان و تأثیر بالای ساحه آيرو

بحران مالی یونان که در جریان سال 2010 به اوج خود رسید، با دادن قرضه 240 میلیارد آيرو از طرف کمیسیون جامعه اروپائی، صندوق وجهی بین المللی و بانک مرکزی اروپا و 55 میلیارد آيرو از طرف جرمنی از ورشکستگی دولتی یونان تا اندازه کاهش یافت و از افلاس دولت یونان جلوگیری به عمل آمد. موازی با این اقدامات برای بهبود مشکلات سیالیبت بودجه کشور یونان، قرضه دهندگان حاضر شدند در حدود 70% از قروض سابقه خویش، در حدود 100 میلیارد آيرو صرف نظر نمایند (Haircut). برای اینکه با باز پرداخت قروض یاد شده بار مصارف دولت بیشتر نشود، صرف باز پرداخت اقساط قرضه الی 2020 به تعویق افتید و اندازه 0,3% بالاتر از ربح EURIBOR (نرخ بازار پولی یا معاملات بین البانکی ممالک عضو جامعه پولی اروپا) تثبیت شد. در مقابل دولت یونان تعهد نمود که در مصارف دولت از صرفه جوئی کار گیرد، خصوصی سازی تصدی های دولتی را براه اندازد، در برابر فساد اداری مجادله کند و در تشکیلات سازمان های اداری حکومتی اصلاحات لازمه به عمل آرد. برای مراقبت و نظارت انجام تعهدات یونان یک هیأت سه نفری (Troika) از کمیسیون اروپائی، بانک مرکزی اروپائی و صندوق وجهی بین المللی تعیین گردید این هیأت سه نفری وظیفه داشت تا از انجام تعهدات حکومت یونان مراقبت و نظارت کنند. با اساس این پروگرام اسناد قرضه کشور یونان در بورسه های بین المللی راه پیدا کرد و مورد معامله قرار گرفت. در ظرف سه سال با کمک این پروگرام قسماً از مصارف دولت جلوگیری شده توانست؛ اما در قسمت جمع آوری مالیات تأدیه ناشده ئی گذشته و در تأدیه مالیه توسط موسسات بزرگ کشتی رانی اقدامات جدی اتخاذ شده نتوانست. مزید بر آن در اثر صرف جوئی مصارف، تعداد بیکاران (22,7% و سهم بیکاران 60% در سال 2013) رو به افزایش نهاد، مصارف اجتماعی کاهش یافت (مخصوصاً کاهش معاشات، کاهش تقاعد معمری و افزایش سهم مریضان در قیمت ادویه) و رشد اقتصادی طوری نبود که پایه اشتغال را افزایش کاهش دهد. این صرفه جوئی (پس انداز) حکومت، باعث افزایش نارامی ها شد و مخالفت احزاب سیاسی در برابر سیاست صرفه جوئی مصارف حکومت شدت یافت¹.

حالات متذکره باعث شد که در انتخابات فروری حزب چپی به موفقیت چشم گیری نایل گردد و با حزب راست گرائی افراطی ائتلاف کرده حکومت جدید را تشکیل بدهد. حکومت جدید از ابتدا روی کار آمدن مخالفت خود را با موافقات گذشته که بین حکومت سابق و گروپ سه گانه (کمیسیون اروپائی، بانک مرکزی اروپائی و صندوق وجهی بین المللی) بوجود آمده بود، ابراز داشته و باعث شد تا وظایف هیأت سه نفری مراقبت و نظارت در یونان توقف داده شود. حکومت جدید از جامعه اروپائی تقاضا نمود تا موافقات قبلی را نادیده گرفته یک قسمت قروض گذشته را معاف نماید و به کشور یونان موقع داده شود تا سیاست پروگرام صرفه جوئی مصارف حکومتی را به سیاست رشد و استخدام تبدیل کند و مزید بر آن پروگرام رشد و استخدام حکومت جدید از طرف جامعه اروپائی تقویه شود.

این سیاست حکومت جدید یونان باعث نارامی قرضه دهندگان، جامعه اروپائی و بورسه ها گردیده و در بورسه های بین المللی بروی معامله اسناد قرضه یونان بسته شد. قرضه دهندگان حاضر نشدند تا از یک قسمت قرضه هائی خویش صرف نظر نمایند. در اثر مخالفت های حکومت جدید یونان، بحران مالی یونان که تا اندازه در اثر اقدامات گذشته کاهش یافته بود، دوباره روبه افزایش نهاد و موضوع خروج یونان از عضویت جامعه اتحاد پولی از طرف بعضی حلقات سیاسی و اقتصادی مطرح بحث قرار گرفت. پروگرام دوم حمایتی یونان که در اخیر فرور 2015 بسر رسید و باید دوباره تمدید می شد و باید قروض تازه از پروگرام صندوق حمایتی در چوکات قرارداد میکانیزم استقراری

¹ wikipedia.org/wiki/Greek_government-debt_crisis

اروپایی (European Stability Mechanism)²، داده می شد الی جون سال جاری به تعویق افتید. این تعویق در اثر مذاکراتی که بین مقامات جامعه اروپایی و حکومت یونان به عمل آمد، بدون اینکه قرضه جدید به یونان داده شود. به اساس موافقه بین کمیسیون اروپایی و یونان باید کشور یونان ریفورم مطلوبه خود را به صورت جزوار به اطلاع آن کمیسیون برساند و واضح سازد که این ریفورم حکومت یونان از پروگرام قبلی موافقه شد تاچه حد انحراف دارد. به اساس معلومات تازه دولت یونان قادر نیست تا مصارف دولتی را از ماه مارچ سال جاری به بعد بدون کمک جامعه اروپایی و خاصاً بانک مرکزی اروپایی کارسازی نماید. حکومت یونان در نظر دارد تا خالی بودجوی را از طریق نشر اسناد قرضه کوتاه مدت بنام T- Bills تکافو نماید. اما موافقه بانک مرکزی اروپایی در این باره شرط است؛ زیرا بانک مرکزی یونان این اسناد را تحت عنوان « کمک ضروری سیالیتی» به بانک مرکزی اروپایی به حیث تضمین عرضه میدارد. در نظر است عاید فروش اسناد برای پُر نمودن خالی بودجوی بکار برده شود. به اساس اظهارات یکی از مدیران بانک مرکزی (Benoît Cœuré فرانسوی) چنین تضمین که برای تمویل دولتی پیشبینی شده است، قانونی نیست؛ زیرا طوریکه در بالا اشاره شد، اسناد قرضه یونانی در بازار پولی و سرمایه راه ندارد³. با آنهم کوشش می شود تا بانک مرکزی اروپا غرض مشکلات رفع سیالیت بودجوی یونان این پیشنهاد را مورد بررسی قرار داده راه حلی جستجو کند.

در حال حاضر مناقشات در آلمان و بعضی ممالک دیگر در باره این که آیا یونان به حیث عضو جامعه پولی اروپا در ساحه اُیروباقی بماند و یا خارج شده و به عوض اُیرو پولی ملی خود را در چلند قرار دهد، ادامه دارد.

طرفداران خروج یونان از عضویت جامعه پولی و ساحه اُیرو به این عقیده اند که یونان قادر نیست تا قروض کمیسیون اروپا، بانک مرکزی اروپا و صندوق وجهی بین المللی را به مبلغ 240 میلیارد و قرضه آلمان (به شمول سهم آن در چتر حمایتی و یا نجات⁴) را به مبلغ 88 میلیارد اُیرو باز پرداخت کند. پس بهتر است تا یونان به حالش گذاشته شود تا به قدرت خود مشکلات مالی را طبق سیاست اقتصادی و به کمک پولی خود حل نماید.

اما اکثر سیاستمدار به شمول حکومت آلمان و یونکر رئیس کمیسیون جامعه اروپایی خروج یونان را از جامعه اروپایی به ضرر اروپا تلقی می کنند. طبق نظریه نظریه آنها باید به یونان موقع داده شود تا اصلاحات لازمه کشور را با رعایت موافقات گذشته و با کمک های مالی جامعه اروپایی تطبیق نماید. با رعایت این موضوع حساس باید الی اوایل ماه جون سال جاری برای رفع مشکلات مالی و جلوگیری از ورشکستگی یونان اقدامات ضروری اتخاذ گردد.

برای وضاحت و درک بیشتر ارتباط بین بحران مالی یونان و بحران EURO ایجاب می کند تا انگیزه ایجاد اتحاد پولی اروپایی و EURO به حیث پول قانونی ممالک عضو اتحاد پولی اروپا مورد مطالعه

قرار گیرد⁵.

1 - سیر تاریخی بوجود آمدن EURO

² Wikipedia.org/wiki/europaen_stability_mechanism ; http://www.esm.europa.eu/

³ ر . ک به Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung تاریخ 8 مارچ 2015

⁴⁴ این صندوق یا چتر حمایتی در سال 2010 از طرف ممالک عضو جامعه اروپایی مرکب از میکانیزم استقرار اروپایی به مبلغ 705 میلیارد اُیرو تأسیس شد که هدف آن اعطای قرضه اضطراری برای رفع سیالیت و پذیرش ضمانت برای بانک های ممالک بحران زده اتحادیه پولی و قبولی پیشبینی شده است. بانکهای هسپانیه، پرتگال و ایرلند توانستند قرضه اخذ شده را باز پرداخت نمایند. سهم آلمان در این صندوق بالغ به 33 میلیارد می شود. مقایسه شود: wikipedia.org/wiki/European_debt_crisis

⁵ این معلومات از مقاله ام تحت عنوان «EURO واحد پول قانونی ممالک اتحادیه پولی اروپایی» گرفته شده است که در شماره دوم سال 2002 مجله «صلح و افغانستان امروز»، نشریه انجمن تقویه انکشاف افغانستان مقیم بن به نشر رسیده است

د پانو شمیره: له 2 تر 13

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

بعد از جنگ جهانی دوم مفکوره اتحاد ممالک اروپائی در ساحات مختلفه به وجود آمد. هدف این مفکوره آن بود تا از یک طرف نزدیکی سیاسی غرض جلوگیری از کشیدگی ها دیرینه مخصوصاً بین جرمنی و همسایه های آن و از جانب دیگر تشدید انضمام موضوعات اقتصادی برای انکشاف اقتصادی ممالک اروپائی به عمل آید.

طبق این مفکوره در اپریل 1951 اتحادیه فولاد و ذغال سنگ عقد گردید که به اساس پلان شومان وزیر خارجه وقت فرانسه بنا یافته بود. این اتحادیه در جون سال 1955 بعضی ساحات دیگر اقتصادی را هم در بر گرفت تا بالاخره در سال 1958 به بازار مشترک اروپائی مبدل شد. چون در ابتدای عقد قرار داد و تطبیق بازار مشترک یک انضمام سیاسی نسبت بی اعتمادی موجوده بین ممالک مختلفه ناممکن بود، از آنرو سعی به عمل آمد تا برای تشدید روابط سیاسی و اجتماعی ممالک عضو که در آن وقت مرکب از جرمنی، بلجیم، فرانسه، هالند و لکسمبورگ (به حیث اعضای مؤسس بازار مشترک) بود، یک پارلمان اروپائی و یک محکمه اروپائی غرض حل معضلات ممالک عضو تأسیس گردد.

به مرور زمان موضوعات دیگر از قبیل بحران مزمین پولی، تهیه و تدارک انرژی و حمایه و حفظ محیطی مورد علاقه و جر و بحث ممالک اروپائی قرار گرفت. به این ترتیب زمینه برای توسعه بازار مشترک به ساحات دیگر مانند همکاری سیاسی در اروپا و تأسیس سیستم پولی اروپا آماده شد. مزید بر آن امکان انتخاب اعضای شورای اروپائی در جون 1979 برای اولین بار مورد تطبیق قرار گرفت. در اواخر دهه 70 و اوایل دهه 80 عیسوی ساحات دیگرمانند زراعت و امور مالی به بازار مشترک علاوه گردید. انکشاف فعالیت های بازار مشترک باعث شد تا یک تعداد ممالک دیگر اروپائی مانند ایرلند، انگلستان و دنمارک در سال 1973، یونان، پرتگال و اسپانیه در سال 1986، فنلند، سویدن و اتریش در سال 1995، ممالک ایستلند، لیتلند، لیتوانی، پولند، چک، سلوانیا، سلواکی، هنگری، مالتا و قبرس در سال 2004 و رومانی و بلغاریه در سال 2007 به حیث اعضای کامل بازار مشترک که بعداً به جامعه اروپا مبدل شد، شناخته شده اند.⁶ تعداد اعضای جامعه اروپا در حال حاضر به 19 مملکت میرسد.

تأسیس و مراحل فعالیت اتحادیه اقتصادی و پولی در یک کمیسیون متشکله اتحادیه اروپائی تحت اداره و رنر نخست وزیر آن وقت لکسمبورگ مورد بحث قرار گرفت. طبق پیشنهاد این کمیسیون باید فعالیت های اقتصادی و پولی به مراحل مختلفه بین 1971 و 1980 صورت می گرفت. به اساس برنامه کمیسیون از بانک های مرکزی ممالک عضو مطالبه به عمل آمد تا در مرحله اولی که آغار آن اول جنوری 1971 بود، تبادل پول ملی خویش را در یک کوریور (فاصله بالائی و پایانی) به اندازه $\pm 2,25\%$ بدون مداخله بانک مرکزی آزاد بگذارند.⁷

⁶ http://de.wikipedia.org/wiki/Euro#Weitere_Staaten.2C_die_den_Euro_nutzen

⁷ موضوع تبادل و سیاست اسعاری یکی از علل اصلی به وجود آمدن اتحادیه پولی در اروپا می باشد. زیرا در دهه 60؛ 70 و 80 بحران اسعاری باعث شد تا ستندرد طلا و ستندرد اسعار از بین رفته در عوض سیستم حق برداشت خاص عرض اندام کند و سیستم ثابت تبادل وقتاً فوقتاً به سیستم متحول تبادل تبدیل شود. برنامه ورنر یک ترکیب از هر دو سیستم بود که طبق آن بانک مرکزی غرض حفظ ارزش پول ملی وقتی به خرید و فروش اسعار اقدام می ورزند که ارزش تبادل اسعار $1,2\%$ بالاتر و یا پایانتز تجاوز کند. به عبارت دیگر ارزش پول ملی $1,2\%$ بالاتر یا پایانتز از ارزش تعیین شده رسمی یک سعر مثلاً دالر در بازار اسعاری مورد معامله قرار گیرد. خرید و فروش اسعار یکی از وسایل سیاست پولی یا اسعاری بانک مرکزی می باشد. این بانک قانوناً مکلف است (مثلاً در حالت حاضر در افغانستان) تا غرض حفظ ارزش پول ملی و وسایل سیاست پولی را مورد استفاده قرار دهد. برای معلومات بیشتر مراجعه شود به: محمد انور شبان و محمد نعیم اسد، اقتصاد بین المللی و ممالک روبانکشاف، صفحات 115 و 404 به بعد، پشاور 1996 و همین مؤلفین، امکانات استفاده از نظریات و سیاست پولی و بانکداری در افغانستان، صفحات 222 به بعد، چاپ دوم 1996 پشاور.

اما در اثر بحران دالر در سال 1971 تطبیق فیصله فوق الذکر جنبه عملی را از دست داد. بعضی ممالک اعضا از آن جمله جمهوریات اتحادی آلمان سیستم نرخ تبادل ثابت را که از طرف صندوق وجهی بین المللی طرح شده بود، ترک داد و نرخ تبادل پول ملی را آزاد گذاشت (نرخ تبادل متحول). اما بعد از موافقه پولی دسمبر 1971 این ممالک دوباره به سیستم تبادل ثابت مراجعه کردند و نرخ تبادل ملی خویش را در یک فاصله $\pm 2,25\%$ آزاد گذاشتند. مداخله خرید و فروش اسعار از طرف بانکهای مرکزی زمانی صورت می گرفت که نرخ تبادل پولی در برابر دالر بالاتر و یا پایینتر از $2,25\%$ می رسید. اما بعداً این فاصله در بین ممالک جامعه اروپائی مجموعاً به $\pm 4,50\%$ ارتقا یافت. مگر در برابر ممالک غیر عضو (جامعه اروپائی) به $2,25\%$ باقی ماند. در مارچ 1972 شورای وزرای جامعه اروپائی فیصله کرد تا یک موافقه بین اتحادیه اروپائی و صندوق وجهی بین المللی یک همکاری در باره نرخ تبادل و سیاست پولی به وجود آید. به این اساس فاصله نوسان بین پول های ممالک عضو دوباره از $4,50\%$ به $2,25\%$ پائین آمد. اما بحران نفت، دالر و بحران پولی در بعضی ممالک جامعه اروپائی سبب شد تا فعالیت های اتحادیه اقتصادی و پولی دیگر تطبیق نشود. بعضی اعضا از "اتحادیه اروپائی برای نرخ تبادل" خارج شد. زیرا این اتحادیه موفق نشد تا از بحران پولی این ممالک جلوگیری نماید. مزید بر آن اعضای "اتحادیه اروپائی برای نرخ تبادل" به دو دسته تقسیم شد. دسته اول ممالک دارای پول قوی که پول آنها به مارک آلمانی عیار شده بود و دسته دیگر ممالکی که پول آنها دارای نرخ تبادل متحول بود و به پوند سترلینگ عیار گردیده بود.

برای تقویه انضمام اقتصادی بین ممالک عضو در سال های 77 و 78 فیصله های بعمل آمد تا یک همکاری مشترک پولی خاصاً در قسمت سیاست پولی طرح شود. به اساس طرحی که در بهار سال 1979 تطبیق شد، زمینه برای تأسیس سیستم پولی اروپائی آماده گردید. در این سیستم فاصله بالائی و پایانی تبادل به $\pm 2,25\%$ تعیین گردید. هدف سیستم پولی اروپائی به وجود آوردن یک ساحه (سون) استقراری در اروپا بود. به اساس این سیستم که برای یک دوره عبوری دوساله در نظر گرفته شده بود، باید قرضه های کوتاه مدت و دراز مدت موجوده ممالک عضو در یک صندوق وجهی اروپائی تمرکز یابد و یک واحد حسابی بنام ECU غرض تصفیه و تعادل معاملات پولی مورد استفاده قرار گیرد. این سیستم توانست که بدون کدام تغییر اساسی از حالت موقتی خارج شده جنبه دائمی را به خود گیرد و زمینه را برای ایجاد یک پول قانونی EURO مساعد سازد.

ایجاد سیستم وجهی اروپائی باعث شد تا یک همکاری مهم پولی بین ممالک عضو به وجود آید و اکثر ممالک عضو سیاست اقتصادی و پولی خویش را با شرایط اقتصادی ممالک عضو که در حالت استقرار بودند، توافق دهند. به این اساس سیستم وجهی اروپائی به هدف اصلی خود یعنی به وجود آوردن یک سون استقراری در اروپا، یک قدم نزدیکتر شدند. تضادها و اختلافات سیاسی بین ممالک عضو که هنوز هم تا اندازه ئی وجود دارد، با ورود سیستم وجهی پولی کاهش یافت.

سیستم وجهی اروپائی با عث گردید تا در مفکوره اتحادیه اقتصادی و پولی در اواسط دهه 80 یک رنسانس به وجود آید. با قرارداد وحدت اروپا European Union که در اول جولائی 1978 تطبیق شد، ممالک جامعه اروپائی هدف خویش را مبنی بر تحقق پذیری مرحلوی اتحادیه اقتصادی و پولی از طریق عقد این قرار داد مستحکم ساختند. در جون 1988 جرگه اروپائی (پارلمان اروپائی) که مرکز آن در شهر ستراسبورگ، فرانسه، می باشد) کمیته کاری را موظف ساخت تا مراحل مشخص را برای تطبیق مرحلوی اتحادیه اقتصادی و پولی مورد بررسی قرار دهد. به اساس گزارش این کمیته کاری مرحله اول اتحادیه اقتصادی و پولی در سال 1993 که عبارت از تطبیق بازار داخلی domestic market در ممالک عضو بود، مرعی گردید. طبق این طرح بازارهای ممالک اعضای اتحادیه اروپائی به حیث بازار واحد اروپائی تلقی شده مولدین و موسسات خدماتی بدون ممانعت ها و تعذیرات سیاسی، تجارتی و سرمایه گذاری می توانند در هر مملکت عضو سرمایه گذاری کرده و فعالیت های اقتصادی را انجام دهند. برای اینکه

اهمیت بازار داخلی جامعه اروپایی واضح گردد، این بازار با بازار های اضلاع متحده امریکا و جاپان مقایسه می شود⁸.

بازار جامعه	بازار اضلاع	بازار جاپان	
اروپایی	متحده		
3.236	9.363	378	از نگاه ساحه به 1.000 کیلومتر
371,3	263,3	151,1	تعداد نفوس به ملیون
			محصولات ناخالص داخلی به قیمت
8.427	7.253,8	5.114	بازار به ملیارد دالر

با در نظر داشت نفوس جهان می توان گفت که نفوس اتحادیه اروپایی 6,6% نفوس جهان، 20% تجارت جهانی (بدون حجم تجارت بین ممالک عضو) و 32% فعالیت های اقتصادی جهان را در برمی گیرد. در واقعیت کمترین نفوس جهان یک ثلث جمیع فعالیت های اقتصادی و بیست فیصد تجارت جهان را انجام میدهد.

2 - اتحادیه پولی اروپا

بعد از تشکیل بازار داخلی تقاضا برای تأسیس اتحادیه پولی اروپا با یک پول مشترک بیشتر شد. اما در عین زمان بعضی آلمانها سوال می کردند که چرا پول قانونی آنها و سایر ممالک اروپایی به یک پول مشترک تعویض شود؟ زیرا مارک آلمانی یک پول قوی است و در ظرف 50 سال ارزش آن در برابر سایر پولهای قوی مانند دالر، پوند سترلنگ، ین جاپا نی، فرانک فرانسوی و سایر اسعار نه تنها حفظ شده بلکه بلند هم رفت. اما طرفداران اتحادیه پولی اشاره به تسخیر بازار های اروپایی توسط امته چاپانی و سایر ممالک آسیائی اشاره کرده اتحادیه اروپایی را مکمل بازار داخلی تلقی کردند. به عقیده آنها تجارب حاصله از سال 1999 به این طرف باید شک و تردید را از بی برده باشد؛ زیرا ممالک عضو اتحادیه اروپایی توانستند با دسپلین خاص معیارات شمول و یا معیارات همگرایی (convergence criteria) که یکی از آن تأمین استقرار ارزش پول میباشد، انجام دهند. چنانچه قبل از آنکه اتحادیه پولی اروپا از ابتدای سال 1999 شروع به فعالیت کند، سران جامعه اروپایی معیارات شمول (convergence criteria) ممالک عضو را در اتحادیه پولی تعیین کردند. اما بحران متداوم یونان که خاصاً از سال 2010 شدت یافت، نه تنها شک و تردید ناقدین آبرو از بین رفت بلکه از دوسال به این طرف تعداد طرفداران یک جریان سیاسی به نام AfD یا «بدیل برای آلمان» که از مخالفین سرسخت آبرو و طرفدار بازگشت به مارک آلمان (پول ملی آلمان قبل از آبرو) می باشد، به اندازه افزایش یافت که این جریان در اثر انتخابات به پارلمان اروپایی و و بدو پارلمان ایالتی آلمان راه یافت. معیارات شمول و یا همگرایی (convergence criteria) قرار ذیل است:

- افزایش قیمت ها در مملکت عضوکاندید نباید سالانه بیش از 1,5% بلند تر از افزایش قیمت در سه مملکت عضو جامعه اروپایی که دارای قوی ترین پول و یا به عبارت دیگر دارای پائین ترین فیصدی

⁸ منبع: نشریه بانک مرکزی کوپراتیف های ایالت غربی آلمان، دوم مارچ 1998

افزایش قیمت ها باشد. ممالکی که در اوایل 1997 و 98 به این مشکل مواجه بودند، نه تنها غرض جلوگیری از افزایش بیشتر قیمت ها موظف به اتخاذ اقدامات لازمه بودند، بلکه می بایست قیمت ها را به شرایط تثبیت شده (از طرف سران جامعه اروپائی) توافق بدهند. این ممالک عبارت بودند از پرتغال، اسپانیه، ایتالیا و انگلستان. گرچه انگلستان این شرط را بر آورده نتوانست، اما نسبت اینکه در این مملکت مخالفین عضویت انگلستان در جامعه اروپائی در اکثریت بودند، عضویت آن به تعویق انداخته شد. اکثریت اعضا توانستند در شروع 1999 این شرط را پوره کنند.⁹

- پایه ربح اسناد قرضه دراز مدت دولتی مملکت عضوکاندید نباید بالاتر از دوفیصد از فیصدی وسطی اسناد قرضه سه مملکت عضو (جرمنی، هلند و فرانسه) که دارای بهترین نتیجه استقرار قیم باشند، بالغ گردد. به مقایسه با پایه ربح رهنما می توان گفت: پایه ربح اسناد قرضه دراز مدت مملکت عضو نه باید دو فیصد بلندتر از پایه وسطی اساس رهنما یا (reference level) قرار گیرد. به حیث ربح رهنما، پایه ربح EURINOR انتخاب شده می تواند.
- پول ممالک کاندید باید اقلأ در میکانیزم نرخ تبادل سیستم پولی جامعه اروپائی (قبلاً توضیح شد که در این سیستم، نرخ تبادل نه باید از 2,25% پائین یا بالا رود) حصه گیرند و طبق آن پولهای ملی خویش را در همین حدود تبادل نمایند. مزید بر آن در مدت دوسال نباید پول ملی خویش را تنزیل ارزشی (Devaluation و یا Abwertung) داده باشند.
- بالآخره ممالک کاندید به اثبات رسانند که بودجه دولتی را تحت مراقبت داشته و تضمین نمایند که در آینده سیاست بودجه خود را مطابق به مطالبات اتحادیه پولی تحت مراقبت و اداره قرار می. طبق این مطالبات کسر بودجه ممالک کاندید نباید بیش از سه فیصد محصولات ناخالص ملی (مجموع محصولات مادی و خدماتی که در ظرف یک سال در یک اقتصاد ملی و یا یک مملکت تولید می گردد)، تجاوز کند و یا تمام قرضه دولتی بیشتر از 60% محصولات ناخالص ملی باشد. در جدول ذیل شرایط سهمگیری و طرز انجام شرایط ارائه می گردد:

معیارات شمول ویا همگرایی (convergence criteria) برای کاندید عضویت به اتحادیه¹⁰ پولی اروپا

ممالک عضو	فیصدی بودجه به محصول ناخالص ملی - = کسر + = مازاد	فیصدی موجود قروض دولتی به محصول ناخالص ملی	فیصدی صعود قیم	فیصدی ربح	احراز حق عضویت به اتحادیه پولی
بلجیم	- 3,3	130,6	1,8	6,5	بلی
دنمارک	- 1,4	70,2	1,9	7,2	بلی
جرمنی	- 3,9	60,8	1,2	6,2	بلی
فینلند	- 3,3	61,3	1,5	7,1	بلی
فرانسه	- 4,0	56,6	2,1	6,3	بلی
یونان	- 7,9	110,6	7,9	14,8	نه
انگلستان	- 4,6	56,3	2,9	9,7	نه

⁹ http://europa.eu/legislation_summaries/economic_and_monetary_aff

¹⁰ گزارش حکومت جرمنی در باره (convergence criteria)، مارچ 1997، سالنامه انسٹیوت پولی اروپا اپریل 1997

ایرلند	-	2,6	74,7	1,6	7,3	بلی
ایتالیا	-	6,6	1234	4,0	9,4	بلی
لکسمبورگ	+	0,9	7,8	1,2	6,3	بلی
هالند	-	2,6	78,7	1,5	6,2	بلی
اطریش	-	4,3	71,7	1,8	6,3	بلی
پرتگال	-	4,0	71,1	2,9	8,6	بلی
سویدن	-	3,9	78,1	0,8	8,0	نه
هسپانیه	-	4,4	678	3,6	3,6	بلی
ارزش سرحدی	-	3,0	60,0	3,6	8,7	یلی

طوری که از جدول بر می آید یک تعداد ممالک با جود پوره نکردن معیارات شمول، شامل اتحادیه پولی شدند که علت آنرا می توان در شرایط سیاسی آنوقته اروپا جستجو نمود.

تنها پوره کردن معیارات شمول convergence criteria برای احراز حق عضویت کافی نیست؛ زیرا استقرار پولی برای همیشه باقی نمی ماند. از این رو ممالک عضو مکلفند تا همیشه شرایط متذکره را به صورت کل پوره نمایند، زیرا طبق مفکوره بانک مرکزی اروپائی این امر صرف در حالت موجودیت استقرار پول، رشد اقتصادی و پائین آوردن سطح بیکاری ممکن میباشد. اما طوری که وقایع اخیر نشان داد، خاصاً واقعه دلخراش نیویارک و واشنگتن در ماه سپتمبر 2001 و بالاخره بحران مالی سالهای 2007 و 2008 رشد اقتصادی اکثر ممالک صنعتی را با وجودی که استقرار پولی در این ممالک موجود بود، متأثر ساخت. در سال 2002 اندازه فیصدی بودجه به محصول ناخالص اجتماعی در آلمان و پرتگال به 2,7% - رسید. از طرف ریاست اتحادیه اروپائی به هسپانیه شش ماه مهلت داده شد و به هسپانیه و پرتگال توصیه شد تا در کاهش فیصدی تذکار یافته اقدامات جدی به عمل آرند. اما تعمیم این توصیه هردو کشور را در 2002 به مشکلات زیادی مواجه ساخت و بعد از بحران مالی 2007 و 2008 هنوز هم افزایش یافت. بحران مالی سال های 2007 و 2008 بانکهای اروپائی خاصاً ایرلند، هسپانیه، پرتگال، یونان و قبرس را مواجه به قلت سیالیت کرد و دول مربوطه مجبور شدند تا با معاونت های دولتی از ورشکستگی و از افلاس بانک های بزرگ جلوگیری نمایند. معاونت های مالی دول متذکره قروض دولتی را طوری بلند برد که فیصدی تثبیت شده ئی قروض دولتی به مراتب بالاتر از محصول اجتماعی ناخالص ممالک متذکره افزایش نمود. جامعه اروپائی صندوق نجات و در چوکات ان قرار داد میکانیزم استقرارای اروپا (European Stability Mechanism) را به مبلغ 705 میلیارد ایرو برای رفع مشکلات سیستم بانک های ایرلند، هسپانیه، پرتگال، یونان، و قبرس آماده ساخت.

به طور خلاصه می توان گفت که برای بدوران انداختن EURO به حیث پول قانونی کشورهای، اتحادیه اروپائی سه مرحله را طی کرد:

- **مرحله اول بررسی بجا آوردن شرایط اشتراک:** در ابتدای سال 1998 روسای حکومت ممالک اتحادیه اروپائی به اساس ارقام اقتصادی سال 1997 بررسی کردند که آیا ممالک کاندید عضویت شرایط اشتراک را به جا آورده اند که از اول جنوری به حیث عضو اصلی در اتحادیه پولی شامل شوند یا خیر؟. در جریان ختم کار سال 1998 غرض جلوگیری از احتکار اسعاری، ممالک عضو موظف شدند تا در بین خود از نرخ ثابت تبادل استفاده کنند.
- **مرحله دوم آغاز فعالیت اتحادیه پولی:** این مرحله از جنوری 1999 الی اخیر دسمبر 2001 ادامه یافت. در این مرحله ارزش پول ملی در برابر EURO و نرخ پول ملی ممالک عضو در برابر یک دیگر بدون امکان باز گشت و طور دائمی تثبیت شد. از ابتدای 1999 EURO به حیث پول مشترک "وظیفه مقیاس" را

د پانو شمیره: له 7 تر 13

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ

انجام داد. همچنین ارزش تبادل دالر امریکائی، دالر کانادائی گولدن هالندی و فرانک سویسی در برابر EURO تعیین گردید. طبق این طرز العمل در هنگام تبادل، پول های ملی عضو اتحادیه پولی مستقیماً در برابر یک دیگر سنجش نشده بلکه اولاً ارزش هر پول ملی به EURO سنجش می شود بعداً طبق این سنجش تبادل صورت می گرفت.

• **مرحله سوم به دوران انداختن EURO:** به حیث پول قانونی و وسیله تبادل: از اول جنوری سال 2002 EURO نه تنها وظیفه حفظ ارزش و واحد حسابی را بلکه به حیث وسیله تبادل که عمده ترین وظیفه آن می باشد، نیز انجام میدهد. این مرحله شامل دو قسمت میباشد: قسمت اول این مرحله از اول جنوری الی جولای سال 2002 را در بر گرفت. در این مرحله تعویض پول ملی ممالک عضو به EURO به عمل آمد. در آلمان الی اخیر فروری و در بعضی ممالک دیگر الی اول جولای سال 2002 پول ملی موازی با EURO در جریان بود. بعد از این تاریخ پولی ملی از چلش افتاد و صرف EURO به حیث واحد پولی مشترک مورد داد و ستد قرار گرفت. با از چلند افتیدن پول های ملی ممالک عضو، واحدهای اقتصادی می توانستند کماکان پول ملی خویش را بدون مصرف اضافی (حق الاجرت) در نمایندگی های بانک مرکزی مملکت متبوعه به EURO تبادل کنند. بانک های معاملاتی این تبادل را در بر اخذ حق الاجرت انجام می دادند.

3 - بانک مرکزی اتحادیه پولی

طبق قرار داد ماستریش (هالند) بانک مرکزی اتحادیه پولی در اول جنوری سال 1999 تأسیس شد. مرکز این بانک در فرانکفورت (آلمان) می باشد. چهار چوب سازماندهی این بانک مطابق سازماندهی بانک مرکزی جمهوری اتحادیه آلمان (Bundesbank) می باشد. طبق این سازماندهی، بانک مرکزی اتحادیه اروپائی دارای شکل فیدرالی بوده رؤسای بانک های مرکزی دول عضو در شورای عالی آن که بلند ترین ارگان است، اشتراک دارند. مهمترین هدف این بانک مرکزی استقرار ارزش EURO می باشد. صلاحیت نشر پول و سیاست پولی ممالک عضو به این بانک انتقال یافته است. از بدو تأسیس الی حال بانک مرکزی اتحادیه پولی از وسایل سیاست پولی مانند تغییر مقدار پول و مطابقت آن با مقدار محصولات ناخالص ملی، تغییر نرخ یا پایه رهنما و تغییر نرخ تبادل EURO در برابر سایر اسعار استفاده کرده با عرضه اسعار مانع سقوط ارزش EURO می شود. همچنین بانک مذکور با رعایت شرایط موجود اقتصادی ایالات متحده امریکا و اتحادیه اروپائی تا حال همیشه پایه رهنما را تغییر داده است.¹¹ این بانک نقش اساسی را در نشر بانکوت ها و ضرب مسکوکات و بدوران انداختن آن را هم در اول جنوری 2002 به عهده داشت.

بانک مرکزی اروپا با استفاده از ابزار سیاست پولی در استحکام استقرار ارزش پول قانونی جامعه اروپا مُجدانه اقدام کرده است. یکی از ابزار های سیاست پولی این بانک را خرید اسناد قرضه ممالک عضو تشکیل میدهد. اولین شرط اساسی خرید همانا امکان معامله این نوع اسناد در بازار های سرمایه اروپائی و سایر بازار های سرمایه بین المللی می باشد. شرط دوم تثبیت شایستگی و اهلیت قرضه ناشرین این اسناد می باشد که توسط موسسات بین المللی ارزیابی قرضه مانند Credit Rating Agency, Standard & Poor's Moody's and Fitch Rating به عمل می آید.

¹¹ ربح رهما همان ربح یاسود میباشد که طبق آن بانکهای معاملاتی (تجارتی) فیصدی ربح یا سود گس انداز، امانات رویتی، سایر ودیعه ها و انواع قرضه های خویش را عیار می سازند.

از سال 2013 به این طرف یک تعداد علمای اقتصادی به سبب این اینکه سیاست استقراری (سیاست پس انداز بودجه دولتی) جامعه اروپایی مشکلات ممالک رو به بحران جامعه اروپایی را مانند آیرلند، اسپانیه، پرتغال، یونان و قبرس کاملاً از بین برده نتوانسته است (مثلاً تعداد بیکاران در این ممالک رو به افزایش می باشد)، پیشنهاد می نمایند تا بانک مرکزی اروپا سیاست افزایش رشد ممالک عضو جامعه اروپایی را هم تقویه نماید. این مفکوره به دلیل موجودیت یک حالت دیفلاسیون یا پائین بودن سطح قیم در کشور های مربوطه شدت یافته است. غرض مقابله کاهش قیم (Deflation)، آقای دراگی رئیس بانک مرکزی اروپا در اواخر سال 2014 اعلام کرد که بانک مرکزی اروپا در نظر دارد تا مبلغ یک هزار و یک صد میلیارد اورو (یک بلیون و یک صد هزار) اسناد قرضه ممالک عضو جامعه اروپایی را بخرد. با این اقدام بانک مرکزی اروپا می خواهد تا پایه انفلاسیون یا افزایش قیم را در ممالک جامعه اروپایی به 2% بلند رود. برای اینکه بازار سرمایه و پول دفعتاً اشباع نشده باعث سقوط منفعت اسناد قرضه نشود، طوری تجویز گردید که کسب اسناد قرضه ماهانه به مبلغ 60 میلیارد اورو از نهم مارچ 2015 آغاز و حد اقل در ماه سپتمبر 2016 خاتمه یابد.

در اثر این سیاست انفلاسیونی (تورم پولی) نرخ تبادل اورو با دلار امریکائی به 1,05 پائین آمد. به مقایسه ماه می 2013 ارزش اورو در برابر دلار به تاریخ نهم مارچ 2015 (آغاز خرید اسناد قرضه) از 1,40 اورو = 1,05 به 1,05 دلار سقوط (33,3%) کرد و احتمال قوی وجود دارد این کاهش ارزش اورو در برابر دلار هنوز ادامه یابد. حتی پیشبینی می شود که در اواخر سال جاری ارزش یک اورو به یک دلار برسد. با افزایش حجم اورو و پائین بودن نرخ ربح توقع می رود تا از یک طرف رشد اقتصادی در اثر سرمایه گذاری شدت یابد و بالنتیجه سطح استخدام در ممالک روبه بحران بلند رود و از جانب دیگر با پائین آمدن سطح قیم و نرخ تبادل اورو صادرات ممالک عضو جامعه اروپایی افزایش یابد. اینکه اضلاع متحده، چین و جاپان به چه اقدامات متوسل خواهد شد، مربوط به کاهش صادرات این ممالک می باشد.

4 - چگونگی بحران مالی یونان و تأثیر بالای سون اُیرو

به ارتباط بحران مالی یونان و تأثیر آن بالای سون اُیرو می توان به نتایج ذیل رسید:

1-4 طوریکه در بالا اشاره شد، یونان قبل از احراز عضویت در جامعه پولی اروپا در سال 2001 معیارات چهار گانه همگرائی یا شمول را تکمیل نکرده و حتی بعضی معلومات ناقص احصائیوی را به اتحادیه پولی اروپا ارائه کرده است. چنانچه دفتر احصائیه جامعه اروپایی در نوامبر سال 2004 در یک گزارش بررسی واضح ساخته است که مقامات یونانی در یازده حالت اعداد نادرست را درباره قروض و کسر بودجه دولت ارائه کرده است. مزید بر آن در یک گزارش New York Times مورخه 13 فروری 2010 است که بانکهای بزرگ امریکائی، Goldman Sachs و JP Morgan در 13 سال اخیر در پنهان ساختن قرضه ها کمک نموده اند. طوریکه قرضه های جدید اخذ شده را به حیث معاملات اسعاری درج نموده و آنرا توسط عواید منتظره مثلاً محصولات میدان هوایی و مفاد لاتری تضمین نموده است.¹² با بروز بحران مالی بین المللی در سال های 2007 و 2008¹³ بانک های بزرگ یونان به مشکل سیالیت گرفتار شده خطر آن می رفت که این بانک ها ور شکسته شده به افلاس سوق داده شوند. موازی به آن مصارف دولتی نسبت سوء استفاده از صندوق تقاعد (به نام های مستعار پول تقاعد اخذ می شد)، تصدی های دولتی مطابق به اصل اقتصادی فعالیت نداشتن، فساد اداری به اوج خود رسیده و ادارات اداری به تورم کارکنان مصاب بوده اند. با دادن قرضه های وافر از طرف جامعه اروپایی، بانک مرکزی اروپا، صندوق وجهی بین المللی از

¹² ر.ک به ص 3 Wikipedia.org/wiki/Greek_government-debt_crisis

¹³ غرض معلومات بیشتر مراجعه شود به: محمد نعیم ایدیف لحران مالی بین المللی، عاملین، علل و عوقبت آن، در نشریه اندیشه: فصلنامه علمی پژوهشی پوهنتون هرات، سال ششم، شماره سوم و چهارم سال 1387

ورشکستگی و افلاس دولتی یونان جلوگیری شد. اما با آنهم از کسر روز افزون بودجه دولت، فساد و اصلاح اداری جلوگیری شده نتوانست، خصوصی سازی تصدی های دولتی موفقیانه انجام نیافت و مبارزه با گریز از مالیات دهی موفقیانه نبود. در اثر عوامل یاد شده بار دیگر خطر ورشکستگی و افلاس دولتی به وجود آمد. این حالات الی 2010 ادامه یافت تا اینکه حکومت سوسیال دیموکرات سقوط کرد در انتخابات حزب دیموکرات مسیحی به قدرت رسید. کسر متداوم بودجه، حکومت یونان را در پرتگاه افلاس نزدیک ساخت. غرض جلوگیری از فاجعه افلاس دولتی جامعه اروپائی، بانک مرکز اروپا و صندوق وجهی بین المللی طی ترتیب یک برنامه مشترک مبلغ 237 میلیارد اورو طورقرضه به اختیار یونان گذاشت. مزید بر آن جرمنی مبلغ 55 میلیارد اورو به یونان قرضه داد. همچنین از مبلغ 100 میلیارد قروض گذشته صرف نظر (Haircut) شد. در مقابل حکومت جدید آنوقته یونان موافقه نمود تا اصلاحات اداری و کاهش مصارف اداری را رویدست گرفته سیاست پس انداز را در مصارف دولتی تعقیب نماید. برای این که تعهدات یونان پیاده شده بتواند، نمایندگان سه گانه (جامعه اروپا، بانک مرکزی اروپا و صندوق وجهی) موظف گردیدند تا از تحقق یابی تعهدات یونان مراقبت نموده و مشوره های لازمه به مقامات مربوطه یونانی عرضه دارد. تطبیق و تعقیب اقدامات متذکره تا اندازه ئی به موفقیت انجامید؛ اما موازی به آن نارامی های اجتماعی در اثر کاهش حقوق تقاعد، کاهش خدمات صحتی، افزایش بیکاری، تعلل در تدابیر مالیات و گریز از بار مالیات هم روبرو از دیداد گذاشت. همچنین تعداد مخالفین سیاست صرفه جوئی مصارف دولت و طرفداران سیاست رشد اقتصادی (خاصاً چپی ها) فوق العاده طوری بلند رفت که منجر به بُرد چپی ها در انتخابات فروری 2015 گردید. 2-4 وضع مالی یونان و مجهول بودن آن با رویکار آمدن حکومت ائتلافی احزاب چپی و راستگرای افراطی (یک جا شده آب و آتش) در ماه فروری سال جاری تشدید یافته است. موفقیت احزاب متذکره ناشی از نارضایتی های اهالی آن کشور از سیاست پس انداز مصارف حکومت سابقه یونان و مراقبت هیأت سه گانه (جامعه اروپا، بانک مرکزی اروپا و صندوق وجهی) بود. گرچه حکومت گذشته موفق شد تا در اثر سیاست پس انداز مصارف دولت راکاهش دهد، اما تعداد بیکاران روبرو افزایش نهاد، وضع خدمات صحتی به خرابی گذاشت و سرمایه گذاری های انجام یافته قادر به اشتغال بیشتر نشد.

3-4 حکومت جدید در زمان انتخابات به ملت یونان «تحت عنوان تسلط بالای بحران بشر دوستی¹⁴» وعده های زیاد داد. از آن جمله صرف نظر از سیاست صرفه جوئی، برای غربا پروگرام توزیع مواد غذایی و برق مجانی به کسانی که دارای عواید کم اند، حمایت متقاعدین کم عاید و بی سرپناهی، افزایش مزد اقلی از 580 به 750 اورو (این مزد اقلی بلندتر از مزد اقلی در شش عضو جامعه اروپائی از جمله اسپانیه و سلواکیا می باشد) و کاهش بیکاری از طریق سیاست مستقلانه رشد اقتصادی. برای تحقق یابی مقاصد متذکره حکومت جدید از قرضه دهندگان (جامعه اروپا، بانک مرکزی اروپا و صندوق وجهی) و دولت آلمان خواهان کاهش قروض داده شده می باشد. تمام این وعده ها خلاف موافقاتی اند که بین حکومت گذشته ئی یونان و قرضه دهندگان در سال 2010 به عمل آمده بود.

4-4 پروگرام متذکره از جانب قرضه دهندگان عمده رد شد و بشمول جامعه اروپا حاضر نشدند تا تقاضاهای حکومت یونان را که با موافقات و شرایط تعیین شده ئی قبل تناقص دارد، بپذیرند. اسناد قرضه دولتی یونان در بازار های سرمایه دیگر مورد معامله قرار گرفته نمی تواند. برای اینکه یونان به مشکل سیالیت بودجه و بالاخره به خطر افلاس دولتی مواجه نشود، وزرای مالیات جامعه پولی به تاریخ 20 فروری سال جاری به یک موافقه ئی رسیدند که طبق آن باید حکومت یونان پلانی را که ترکیبی از تقاضاهای یونان و موافقات قبلی باشد طرح کرده الی 20 اپریل سال جاری به کمیسیون جامعه اروپا ارائه نماید. برخلاف حکومت یونان به عوض اینکه طبق موافقات رفتار نماید و وضع دارائی پولی خود را واضح سازد، قانون **تسلط بالای بحران اجتماعی** را که در نکته 3-4 نامبرده شد، تدوین کرد. رئیس انستیتوت تحقیقات اقتصادی مونشن آلمان Marcel Fratscher تشویش دارد که حکومت یونان آرزو مند است تا در اثر قطع پرداخت ها (عدم توانائی تأدیاتی) خروج یونان از سون اورو به اهداف خود نایل می شود¹⁵. به صورت خلاصه می توان وضع خراب مالی یونان و نتایج آن زادر نکات آتی توضیح نمود:

¹⁴ ر. ک به نشریه بازرگانی آلمان (Handelsblatt) تاریخی 18.03.2015

¹⁵ ر. ک به نشریه بازرگانی آلمان (Handelsblatt) تاریخی 18.03.2015

- (1) حکومت یونانی تا حال در باره از بین بردن بحران مالی و تطبیق خواسته های قانون تدوین شده ئی «تسلط بالای بحران بشر دوستی» به کمیسیون جامعه اروپائی اعداد مشخص ارائه نکرده است
- (2) حکومت یونان مبلغ 584 میلیون آبرو قسط قرضه صندوق وجهی بین المللی به وقت معین بازپرداخت کرد.
- (3) مازاد ابتدائی بودجه سال 2014 که به 1,5% محصولات اجتماعی خالص پیشینی شده بود، نظر به سنجش های اخیر بالغ به 0,3% می رسد. بنابراین مبلغ دو میلیارد آبرو کمبودی وجود دارد. این خلا رو به ازدیاد است، چنانچه پیش بینی می شود که در سال جاری هم یک خلا به اندازه 3,3 میلیارد آبرو بوجود خواهد آمد. این اعداد توسط مامورین وزارت مالیه یونان به نمایندگان جامعه اروپائی، بانک مرکزی اروپا و صندوق وجهی بین المللی که وضع مالی فعلی و وضع ریفورم این کشور را مورد بررسی قرار میدهند، یاد آوری شده است¹⁶
- (4) در عین حال، اعداد فعلی فرار سرمایه و کاهش (Erosion) عواید دولتی را نشان میدهد. به اساس گزارش انستیتوت تحقیقاتی مونشن در ماه فروری بانک مرکزی یونان مبلغ 15 میلیارد از بانک های مرکزی سایر ممالک جامعه اروپائی قرضه های (over draft) یا اضافه برداشت اخذ نموده است. در ماه جنوری 2015 به 27 میلیارد آبرو میرسید.¹⁷ به اساس معلومات حاصله جمعاً قروض بانک مرکزی یونان (Bank of Greece) از سایر بانک های مرکزی اعضای جامعه اروپائی به 91 میلیارد آبرو بالغ می شود. مزید بر آن کریدت مخفی از مدرک نشر اضافی پول نقد به اندازه 13 میلیارد تخمین می شود. به تاریخ 20 مارچ مبلغ 1,6 میلیارد از مدرک ختم بسر رسید اسناد قرضه بازار قابل تأدیه می باشد به عقیده رئیس انستیتوت تحقیقات اقتصادی آلمان آقای Hans-Werner Sinn اعداد متذکره ایجاب می کند تا مراقبت و کنترول جدی مرودات سرمایه در یونان به عمل آید.
- (5) به سبب اینکه اقدامات و اظهارات اعضای حکومت یونان واضح و روشن نیست و از طرف این کشور تاحال یک پلان دقیق در باره خالی مالی و طرزتمویل آن ارائه نشده است، از وسایل « چتر نجات یا صندوق نجات» که باید در اواخر فروری غرض تلافی خالی مالی به اختیار یونان قرار میگرفت الی ارائه یک پلان جزوار به تعویق افتاده است.
- (6) کمیسیون جامعه، اروپائی، پارلمان اروپائی و اکثریت اعضای جامعه اروپائی آرزو ندارند تا یونان از عضویت جامعه پولی اروپا اخراج شود. زیرا این موضوع به شهرت اروپا لطمه شدید وارد می کند و شاید باعث خروج سایر اعضا گردد. بنابراین در حالت فعلی تلاش ها برای نجات یونان در جریان است، مشروط بر اینکه موافقات گذشته از طرف یونان رعایت گردد.
- (7) تأثیر قروض داده شده به یونان بالای ممالک ساحه آبرو نظر به قرضه دهنده متنوع می باشد. بناءً این قرضه دهندگان متشکل از مقام های دولتی، موسسات و واحدهای خصوصی اقتصادی می باشد. بدیهی است که انجام و یا عدم انجام باز پرداخت قروض و ربح بالای هرگروه به صوت منفی تأثیر می اندازد. عدم باز پرداخت قروض دولتی بالای بودجه دولت دهنده استقرار توازن مصارف دولت را برهم می زند. دراین حالت دولت قرضه دهنده این کسر مالی را یا توسط اخذ قرضه تلافی می نماید و یا بالای مالیه دهندگان به شکل افزودی مالیه انتقال میدهد. موسسات قرضه دهنده یا بانک مرکزی اروپا یا صندوق وجهی بین المللی می باشند. معمولاً قرضه داده شده ئی بانک مرکزی اروپا به صورت مستقیم به کشور یونان داده نشده بلکه به صورت غیر مستقیم شامل خرید اسناد قرضه دولتی آن کشور می باشد. البته عدم باز پرداخت اسناد قرضه دولتی از طرف دولت یونان بالای نتیجه بیانس بانک مرکزی اروپا تأثیر منفی وارد می کند. واحد های اقتصادی (خارجی و یا داخلی، موسساتی یا انفرادی) با کسب اسناد قرضه دولتی یونان (در صورتی که در بازار سرمایه راه داشته باشد- بورسه - ویا در بازار سرمایه ثانوی- بانکها - مورد معامله قرارگیرد) به خطر

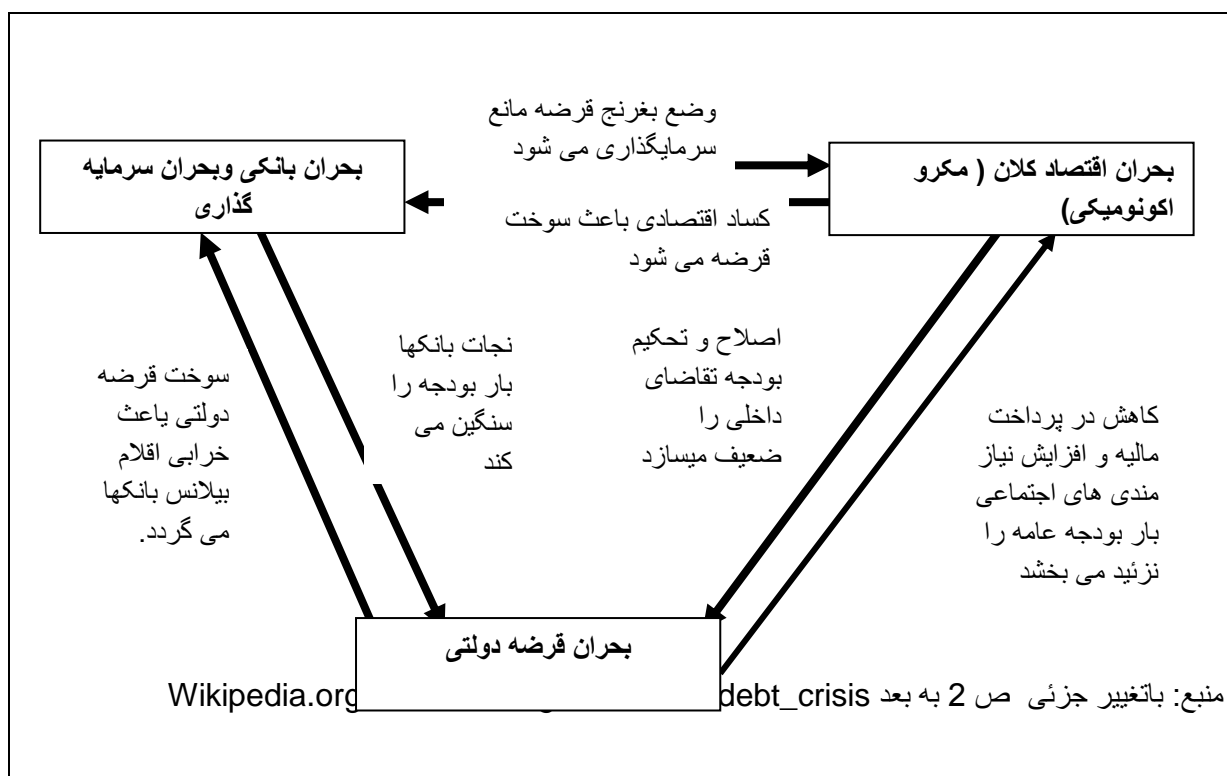
¹⁶ به پاوارقی بالا مراجعه شود

¹⁷ به پاوارقی بالا مراجعه شود

سوخت و یا عدم باز پرداخت مواجه می شوند. بی تفاوت است که قرضه دهنده دولت، موسسات و افراد خصوصی باشد، آخراً امر در اثر عدم بازپرداخت قرضه ممالک ساحه ابرو و قرضه دهندگان مواجه به بحران ماکرواقتصادی، بحران بانکی و بحران قرضه دولتی می شود. طوریکه در شکل آتی مشاهده میشود، بین بحران ماکرواقتصادی، بحران بانکی و بحران قرضه دولتی روابط متقابل وجود دارد که بروز بحران در یکی دیگران بی اثر مانده نمی تواند:

رابطه متقابل بین بحران ماکرواقتصادی (اقتصاد کلان) و بحرانی بانکی طوریست که وضع بغرنج و کاهش قرضه بحران اقتصاد کلان را بدتر می سازد و در اثر بحران بانکی و کاهش سرمایه گذاری کساد اقتصاد کلان بزرگتر می شود. هم چنین بحران قرضه دولتی و بحران اقتصاد کلان به صورت متقابل یک دیگر را تقویه می کنند. عین رابطه تزئیدی متقابل بین بحران قرضه دولتی و بحران بانکی و سرمایه گذاری وجود دارد. روابط و تأثیرات شکل پایانی در یونان قبل از 2010 و بعد از آن به وضاحت دیده می شود. تنها بانکهای یونان در اثر کمک های حمایتی صندوق وجهی بین المللی، بانک مرکزی اروپا و کمیسیون جامعه اروپایی در چوکات قرارداد میکانیزم استقراری ابرو بعد از 2010 از ورشکستگی و افلاس نجات یافتند، اما در این اواخر نظر وضع مجهول آینده یونان دارائی پولی بانکهای یونان در اثر فرار سرمایه کاهش یافته و سرمایه گذاری در ساحات مختلف کافی نیست تا محرک رشد اقتصادی در یونان شود.

با خروج یونان از جامعه پولی اروپا عدم پرداخت قروض از طرف آن کشور، بحران سه گانه با روابط متقابل می باشد آن که در شکل بالا مطالعه شد، در ممالک عضو جامعه اروپا نظر به اندازه مکلفیت هائی که اعضا در قرار داد میکانیزم استقراری اروپا متعهد شده اند، به وجود می آید طور

مثال ضرری که متوجه آلمان خواهد شد بالغ به 88 میلیارد ابرو (55 میلیارد قروض مستقیم 33 میلیارد از ضمانات صندوق حمایتی) می گرد که بالای اقتصاد آلمان تأثیرات ناگوار را وارد خواهد کرد.

د پانو شمیره: له 12 تر 13

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولي

خرابی نرخ تبادلۀ اُیرو در بحران مالی یونان داراب نقش ثانوی می باشد، در حالیکه پائین آمدن نرخ تبادلۀ اُیرو در برابر دالر و سایر اسعار قوی در قدم اول تعقیب سیاست تورمی (به اندازۀ 2%) بانک مرکزی اروپا در اثر خرید اسناد قرضه دولتی ممالک عضو جامعۀ اروپائی می باشد.

5 - تأثیر پروگرام خرید اسناد قرضه توسط بانک مرکزی اروپا:

تصمیم رئیس بانک مرکزی اروپا مبنی به خرید اسناد قرضه اعضای ممالک عضو جامعۀ اروپائی وقتی بالای اقتصاد یونان تأثیر می اندازد که اسناد قرضه دولت یونان قابل معاملۀ در بازار اولی سرمایۀ یعنی بورسۀ و در بازار ثانوی یعنی بانکها باشد و این در صورتی ممکن است که یونان موفق به استفادۀ از پاکت سومی حمایتی «میکانیسم استقراری اروپا» گردد. در حال حاضر مفکورۀ نشر اسناد قرضه کوتاه مدت از طرف بانکها های یونان و عرضۀ آن به بانک مرکزی یونان (نشر پول) به اساس تضمین بانک مرکزی اروپا مطرح بحث می باشد. این اقدام یک وسیلۀ موقتی غرض راه نجات بحران مالی یونان محسوب می شود.

درخاتمۀ باید گفت که در اثر ملاقات نخست وزیران آلمان و یونان شاید تشنج میان سیاست مداران هر دو مملکت از بین رود؛ اما موضوع عمدۀ که عبارت از بحران مالی و خطر خروج یونان از جامعۀ پولی اروپا می باشد تا هنوز حل نشد است.

پایان

د پانو شمیرۀ: له 13 تر 13

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ